

تحقیق درباره کتاب کافی

محمد واعظ زاده خراسانی

معروضتین جامع حدیث پیش از کافی

طبقه حسین بن سعید و برادرش حسن

وی جزء یاران و اصحاب حضرت رضا(ع) و حضرت جواد(ع)^(۱) و بنا بکفته شیخ طوسی حضرت هادی علیه السلام بوده و بنا بر این با صفوان و ابن ابی عمیر و بزرگ نظری و دیگر محدثین طبقه که غالباً میان سالهای ۲۱۰ تا ۲۳۰ وفات کرده‌اند در یک طبقه بوده است منتهی نظر باینکه بنا بنقل جامع الرواۃ^(۲) وی گامی از صفوان حدیث نقل میکند و بکفته نجاشی از زرعه و فضاله بتوسط برادرش نقل میکرده باید اندکی متأخر از صفوان و هم‌دیوان وی باشد و باصطلاح از صفار طبقه شش بوده‌در حالیکه صفوان و محمد بن ابی عمیر از کبار این طبقه محسوب میشده‌اند حال اگر گفته شیخ باینکه وی امام هادی (ع) را درک کرده درست باشد باید وفات وی پس از سال ۲۲۰ سنه وفات امام جواد (ع) و نخستین سال امامت حضرت هادی (ع) اتفاق افتاده باشد و اگر هم آنحضرت را درک کرده لابد چندان زمانش بطول نیاجامیده که موجب اشتهرار وی گردد و گرفته غیر از شیخ طوسی دیگر انهم یاد آوری میکردد بلکه حتی از تبیر ابن ندیم درباره آن دو (من اصحاب الرضا (ع)... و صحبا ایضا بالجعفر (ع)) میتوان فهمید که آنچه مسلم و مشهور بوده اینست که این دو برادر از اصحاب وتلامیذ حضرت رضا (ع) بوده‌اند و نسبت بحضرت جواد (ع) مصاحبی داشته اند راویان وی از قبیل احمد بن محمد بن عیسی و احمد بن محمد بن خالد بر قی و ابراهیم بن هاشم نیز همه جزء طبقه ۷ بوده‌اند و غالباً وفیات آنان در سالهای میان ۲۶۰ و ۲۸۰ و اندکی پس و پیش اتفاق افتاده است و روایت وی از حضرت جواد (ع) در اصول کافی (باب اطلاق القول بانه تعالی شی) موجود است پس میتوانیم حدس بزنیم یا یقین پیدا

۱ - فهرست طوسی من ۵۸ و فهرست ابن ندیم من ۳۱۰ و خلاصه من ۲۵

۲ - ج ۱ ص ۲۴۱

کنیم که میان سالهای ۲۲۰ و ۲۳۰ هجری حسین در گذشته و گویا برادرش حسن قبل از وی در اهواز وفات کرده است و از نام حسن و حسین وساطت حسن میان حسین و بعضی از راویان مبنوان حدس زد که حسن برادر بن زکریا و حسین برادر کوچکتر بوده است.

تنها چیزی که باعث میشود بر اینکه وفات حسین بن سعید را پس از تاریخ فوت و او را جزء طبقه بعد بدانیم اینکه ابوالعباس احمد بن علی بن نوح سیرافی استاد و شیخ اجازه نجاشی در پاسخ نامه ای که نجاشی بوی نوشته و طی آن طرق و اسنادو کتابهای حسین بن سعید اهوازی را از وی خواسته است پنج طریق تعیین کرده که یکی از آنها اینست «ابو محمد حسن بن حمزه علوی طبری (متوفی ۳۵۸)» بمن نوشت که ابوالعباس احمد بن محمد الدینوری در سال ۳۰۰ هجری هنگامیکه از زیارت قبر امام رضا (ع) بر میگشت در ایام جعفر بن الحسن در شهر آمل از بلاد طبرستان تمام مصنفات حسین بن سعید را که از خودش شنیده بود برای من «حسن بن حمزه» روایت کرد» (۱)

بنا بر این گفتار احمد بن محمد دینوری که در تاریخ ۳۰۰ هجری حیات داشته و حسین بن سعید را درگ کرده و از او حدیث شنیده و اگر حسین بن سعید چنانکه گفته شد میان سالهای ۲۲۰ و ۲۳۰ وفات کرده باشد باید دینوری بیش از هفتاد سال پس از شنیدن حدیث از وی که قهرا در حال سماع حدیث نیز دست کم بیست ساله بوده است حیات داشته باشد و گرچه این مقدار فاصله از میان دورا وی محل نیست و بندرت تظیر هم دارد اما مستعد است و بهمین جهت احمد بن علی بن نوح سیدانی پس از این نقل گفته است این طریق غریب است و سندی جز آنچه گفته شد در بین نیست و آنچه مخصوص این نسخه باشد باید بسا پایر نسخه ها خلط شود.

حال چنانچه وفات حسین بن سعید مؤخر باشد این استبعاد مرتفع میشود.

گتب ثلاثین یا جامع حسین بن سعید

بنا بر آنچه در گذشته گفته که نویسنده کان جوامع اولیه حدیث و اولین کسانیکه در شیعه بتالیف جامع دست زدند از اصحاب حضرت رضا (ع) بوده اند باید حسین بن سعید را در ردیف این اشخاص شمرد منتهی نظر باشند وی از صغار این طبقه بوده ممکن است تألیف خود را پس از دیگران شروع و از آثار آنان استفاده کرده باشد.

نکته قابل توجه اینست که بنا بر گفته نجاشی و عالمد (۱) حسین این کتاب را با شرکت برادرش حسن نوشته است ولی باسم وی مشهور گردیده از عبارت ابو عمر و کشی که در باره این دو برادر گفته (و صنا الکتب الکثیرة) (۲) نیز شرکت آندو در تالیف این کتب استفاده میشود زیرا ظاهرا مراد از (الکتب الکثیرة) کتب ممهود است . ولی از سخن شیخ طوسی این امر بدست نمایید بلکه ظاهر کلام وی این است که این کتب تصنیف حسین است قبل از ترجمه حسن گفته است «سنذکر کتب اخیه اذ ذکر ناه» ولی نباید تردید کرد که گفته نجاشی مقدم است زیرا بصیرت و بینائی وی در این فن از شیخ طوسی بیشتر است و علماء در موارد اختلاف قول وی را مقدم میدارند و نظر باینکه نجاشی کتاب خود را بعد از فهرست شیخ نوشته در تعییرات خود بدون اینکه تصویر نماید باشتباه شیخ طوسی نظر داشته بکمانم اینکه میگوید «شارک اخاه الحسن فی الکتب الثلائین المصنفة وانما کثر اشتهرار الحسین اخیه بہا» تعریض بسخن شیخ طوسی است این مطلب بامارست در کتاب این دو مرد بزرگ که معاصر هم و هر دو شاگردان مقید ، و سید مرتضی علم الهدی بوده اند معلوم میشود و گرنه دلیلی دیگر نمیتوان برآن اقامه نمود .

شرکت در تصنیف در آن اعصار مخصوصاً میان اصحاب ائمه که با یکدیگر الفت داشته و پیرکت ولایت اهل بیت صداقت و رفاقت کامل میان آنان برقرار بوده سابقه دارد مثلا جمیل بن دراج محدث و فقیه معروف معاصر امام صادق و امام کاظم علیهم السلام کتابی باشترانک محمد بن حمران و کتاب دیگری با شرکت ملازم بن حکیم نوشته (۳) و نیز علی و محمد پسران ریان بن الصلت اهوازی بکمال یکدیگر کتابی نوشتهند (۴) این کتب که بنام کتب حسین بن سعید یا کتب بنی سعید یا الکتب الثلائین المصنفة یاد میشوند عبارت است از کتب فقهی طهارت تادیات و پاره‌ای کتب غیر فقهی بوده و نجاشی (۵) و شیخ طوسی (۶) با تفاوت

۱ - رجال نجاشی ص ۴۶ خلاصه ص ۲۰

۲ - رجال کشی ص ۳۴۲

۳ - رجال نجاشی ص ۹۸

۴ - فهرست طوسی ص ۹۰

۵ - رجال نجاشی ص ۴۶

۶ - فهرست ص ۵۸

در چند نام (۱) آنها را فهرست نموده اند و هر دونفر تصریح کرده اند باینکه وی سی کتاب داشته است در اینکه کتب معروف و مورد اعتبار و اعتماد بوده سخنی نیست نجاشی میگوید : وَكَتَبَ بْنُ سَعِيدَ كَتَبَ حَسَنَةً مَعْمُولَ عَلَيْهِمَا وَبِهِمْ جَهَتَ رَا وَيَانَ وَطَرَقَ أَيْنَ كَتَبَ بِسِيَارٍ بُودَهُ مَثَلًا نَجَاشِيَ كَفَتَهَا سَيِّدَ الْكَتَبِ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِنَا مِنْ طَرِيقَ مُخْتَلِفَةٍ كَثِيرَةٌ . آنگاه از قول شیخ خودابی العباس سیرافی پنج طریق نقل میکند مطلبیکه بنظر ما رسیده و گویا کسی به آن توجه ننموده این است که این کتابها میزان و مقیاس صحت و سقم حدیث و مورد اتباع و تقلید نویسندگان و تا عصر کلینی بوده و فهرست نویسان کتابهای زیادی را به آن تشبیه مینمایند و بعضی از مؤلفین عین همان کتابها را با اندکی کم و زیاد در عدد تالیفات خود آورده اند .

نجاشی نوشته است « وَحْكَى جَمَاعَةٌ مِنْ شِيُوخِ الْقَمِيِّينَ عَنْ أَبْنَى الْوَلِيَّادَةِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ أَوْرَمَةَ طَعْنَةً عَلَيْهِ بِأَفْعُلْوَفَكْلِ مَاَسَانَ فِي كَتَبِهِ مَمَا وَجَدَ فِي كَتَبِ الْحَسِينِ بْنِ سَعِيدٍ وَغَيْرِهِ فَقُلْ بِهِ وَمَا تَفَرَّدَ بِهِ فَلَا تَعْتَمِدْهُ » (۲) نظیر این سخن راشیخ طووسی (۳) نیز از قول صدقه در باره این شخص روایت نموده و کفته است . « لَهُ كَتَبٌ مُثْلٌ كَتَبَ الْحَسِينِ بْنِ سَعِيدٍ وَنِيزْدَرْ بَارِهِ مُحَمَّدَ بْنَ سَنَانَ نَوْشَنَهُ اسْتَلَهُ كَتَبٌ مُثْلٌ كَتَبَ الْحَسِينِ بْنِ سَعِيدٍ عَلَى عَدَدِهِ » (۴) و در باره محمد بن الحسين الصفار نوشته « لَهُ كَتَبٌ مُثْلٌ كَتَبَ الْحَسِينِ بْنِ سَعِيدٍ وَزِيَادَةً ، كَتَبٌ بِصَائِرِ الدَّرَجَاتِ وَغَيْرِهِ » (۵) و در باره علی بن مهزیار احوالی فرموده لَهُ ثَلَاثَةٌ وَثَلَاثُونَ كَتَبًا مُثْلٌ كَتَبَ الْحَسِينِ بْنِ سَعِيدٍ وَزِيَادَةً ، کتاب حروف قرآن و کتاب الانبياء و کتاب البشارات قال احمد بن ابی عبدالله البرقی ان علی بن مهزیار اخذ مصنفات الحسين بن سعید وزاد

۱ - کتاب کفارات کتاب بشارات کتاب تجمل را شیخ در فهرست نام برده و نجاشی ذکر نکرده ولی در عوض مکاتبه را بکتاب عنق و تدبیر اضافه و کتاب طلاق را که شیخ بانکاح یک کتاب شمرده جدا شمرده ولی کفارات و تجمل کتاب علیحده نیستند و در اعیان الشیعه ج ۲۶ ص ۹۹ اختلاف میان نجاشی و شیخ را بیش از آنچه هست دانسته بنظر اختلاف فقط در نام کتاب بشارات را نجاشی نیاورده و همچنانکه (کتاب البهار) را هیچکدام نام نبرده اند و در این باره باعیان الشیعه مراجعت شود .

۲ - رجال نجاشی صفحه ۲۵۳

۳ - فهرست طووسی ص ۱۴۳

۴ و ۵ مرجع سابق

عليها في ثلاثة كتب منها زيادة كثيرة أضعاف ماللحسين بن سعيد (۱) و باز در باره صفوان بن يحيى آورده « له كتب مثل كتب الحسين بن سعيد » (۲) و در باره موسى بن القسم بن معاوية بن وهب بجلى گفته است له ثلاثون كتاباً مثل كتب الحسين بن سعيد مستوفاة حسنة و زيادة كتاب الجامع (۳) و در ترجمه يونس بن عبد الرحمن فرموده له كتب كثيرة أكثر من ثلاثين كتاباً و قيل أنها مثل كتب الحسين بن سعيد و زيادة... و در باره محمد بن على الصيرفي آورده « له كتب و قيل أنها مثل كتب الحسين بن سعيد (۴) و نجاشي در ترجمه على بن محمد بن جعفر بن عتبة الحداد العسكري گفته است « له كتاب الكامل يقال انه في معنى كتب الحسين بن سعيد (۵) . این خصوصیت در باره هیچ کتاب دیگر از کتب حدیث دیده نمیشود علاوه بر این وارد عده‌ای زیادی از محدثین که از آن جمله صاحب کافی کلینی است کتاب خودرا بقلید حسین بن سعيد به سی کتاب مبوب و مرتب نموده اند مانند موسی بن الحسن (۶) و عبدالله بن المغيرة البجلي کوفي (۷) و علي بن حاتم قزوینی (۸) و علي بن الحسن بن فضال (۹) و علي بن حسن الطاطري (۱۰) و الحسن بن محمد بن سماعة (۱۱) و دیگران

اثبات اینکه کتاب حسین بن سعيد در نهایت اشتهر و اهمیت و مورد عمل مردم و بلکه از هر کتاب مشهورتر بوده گفایت کند و شاید این نذیب بهمین جهت در باره حسین و برادرش گفته است « اوسع اهل زمانها على بالفقه و آثار و المناقب وغير ذلك من علوم الشیعة .

۱ - فهرست طوسي ص ۸۸ نجاشي ذيز در رجال ص ۱۹۱ در باره على بن مهزيار گفته است « وصنف الكتب المشهورة وهي مثل كتب الحسين بن سعيد وزيادة »

۲ - فهرست طوسي ص ۸۳

۳ - فهرست طوسي ص ۱۶۲

۴ - فهرست طوسي ص ۱۴۶

۵ - رجال نجاشي ص ۱۹۹

۶ - رجال نجاشي ص ۲۱۶

۷ - فهرست طوسي ص ۹۸

۸ - فهرست طوسي ص ۹۲

۹ - مرجع سابق

۱۰ - فهرست ص ۵۲